

Front cover image: Zircirli Mosque
Back cover image: Maria Kompatsiari
The installation is curated by Thalea Stefanidou
Special thanks to: 12th Ephorate of Byzantine Antiquities
and its Director, Stavroula Dadaki
Visual artist & Head of cultural programmes
of the precinct of Serres, Vasilis Vafiadis
Translation: Stefanos Basigkal
Concept and editing: Aris Batsioulas & Thalea Stefanidou
Printing: Typoman Visual Communication

A _ LA _ LA III

Η τρίτη «επίσκεψη» των ζωγραφικών έργων της Μαρίας Κομπατσιάρη στο Ζιντζιρλί Τζαμί Σερρών ολοκληρώνει την περιδιάβαση των συνολικά τριών στάσεων, που ξεκίνησε από το Φετιχιέ της Ναυπάκτου και έκανε το δεύτερο πέρασμα στο Γενί Τζαμί της Θεσσαλονίκης.

Σε αυτή την τελική φάση, ως κατάληξη, αποφασίστηκε μια εγκατάσταση συσώρευσης των έργων τής δημιουργού, που καθώς αυτά στοιβάζονται στο κέντρο του διαπέδου και καθ' ύψος προς το θόλο του μνημείου, δημιουργούν δομικά έναν άτακτο ρυθμό αναβαθμών.

Η διά-ταξη αυτού του τύπου, διαμορφώνει και εγκαθιδρύει την απλούστερη «τάξη» ανάμεσα στα έργα, εκείνη που συνενώνει ομοιότητες, που προκαλεί αναπάντεχες συνδέσεις και ακόμη, εκείνη, που θέτοντας επαλληλίες, διαστρέφει και μετα-τρέπει την ίδια την έννοια της κατάταξης και της ταξινόμησης.

Ο πυργειδής αυτός σωρός έτσι όπως υψώνεται με τις αλλόκοτες τοποθετήσεις των έργων και τη σχεδόν ασύντακτη αλληλουχία τους, προσομοιάζει με την προετοιμασία για την κατασκευή εστίας πυράς.

Τα έργα συγκεντρωμένα πανηγυρικά στο κέντρο και ανεμισσόμενα κάτω από το θολωτό ουρανό του μνημείου μοιάζει να είναι έτοιμα για παρανάλωμα, σαν να προσφέρουν θυσιαστικά τον εαυτό τους.

Και είναι αυτό μια «άλαλη» σύνταξη που οικοδομείται ανάμεσα στο χώρο και την ουσία του, ή καλύτερα ανάμεσα στο χώρο και το «όνομα», στο πλαίσιο μιας μεταθρησκευτικής, άρα ανεξίθρησκης αντίληψης για τον άνθρωπο και τις όποιες παρεκκλίσεις της δημιουργικής του διαδικασίας και πράξης.

Σε κάθε περίπτωση η σκηνογραφία που δημιουργείται, καθώς πολλά ζωγραφικά έργα συνεργάζονται για να δομηθεί ένα και μόνο έργο τριών διαστάσεων, δηλαδή ένα έργο χώρου, εξυπηρετεί την κεντρική πρόθεση αυτής της εικαστικής εγκατάστασης, να φτιαχτεί δηλαδή ένα θυσιαστήριο παραδειγματικής Βαβέλ με άξονα το τυχαίο.

Στον μοναδικής ευγένειας χώρο του τεμένους, ως άλλοτε τόπου προσευχητικής συγκέντρωσης, ομοθυμικής συμμετοχής, ή ατομικής αφοσίωσης, η τρίτη εγκατάσταση έργων της Μαρίας Κομπατσιάρη έρχεται να συντονιστεί στο ρυθμό του A _ LA _ LA με την πιο εύληπτη μουσικότητα γι' αυτήν την τριλογία.

Θάλεια Στεφανίδου

Ιστορικός/Κριτικός Τέχνης – Curator

A _ LA _ LA III

This "visit" of Maria Kompatsiari's paintings to the Zircirli Mosque in Serres is the third and final stop in a journey that began at the Fethiye Mosque in Nafpaktos and continued for its second stopover at the Yeni Mosque in Thessaloniki.

In this final phase and in the way of an ending, it was decided that the works would be installed accumulatively, one piled on top of the other. Stacked vertically at the center of the floor and rising towards the dome of the monument, the paintings create an irregular structural array of platforms and ledges.

This arrangement establishes a simpler "order" among the paintings, one that ties together common elements and triggers unexpected connections, and in the sequences it creates, one that even manages to distort and transform the very concepts of classification and taxonomy.

This looming, tower-like heap of paintings, oddly stacked in no apparent order of sequence, brings to mind preparations for the construction of a bonfire. The works, festively gathered in the center and rising under the monument's domed sky, seem ready to be delivered into flames, as if they were offering themselves to be sacrificed.

And this is the "silent" (*alali*) syntax that is built between the space and its essence, or rather, between the space and its "name", and within the context of a post-religious –and thus secular– understanding of the person and unconventional creative processes and creative acts.

In any event, the scenography that emerges as multiple paintings come together to form a single three-dimensional work—that is, a work in space—serves the main intention of this visual installation, namely, to construct a sacrificial Babel on the basis of the random.

Within the remarkably dignified and gracious space of the mosque –a place where men and women once gathered for prayer, alone in their personal devotion or together with the faithful– the third installation of works by Maria Kompatsiari aligns itself to the rhythm of A _ LA _ LA with the most accessible musicality of the trilogy.

Thalea Stefanidou

Art Historian/Critic – Curator

A _ LA _ LA

A _ LA _ LA III

εικαστική εγκατάσταση Μαρίας Κομπατσιάρη

ZINTZIPLI TZAMI SERRON

8 έως 31 Οκτωβρίου 2014

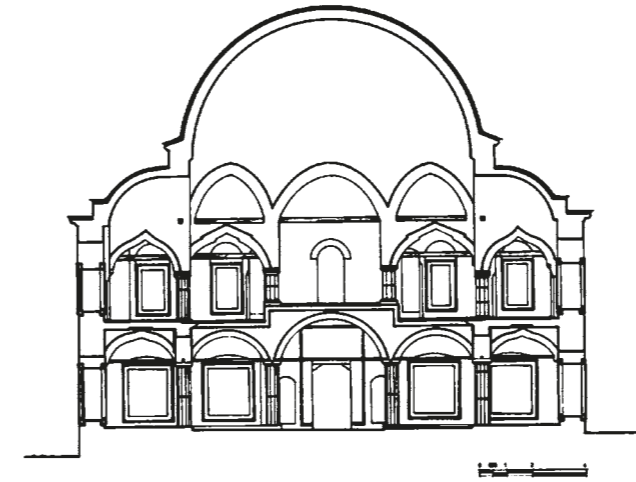
View of Zircirli Mosque

Τέμενος Ζιντζιρλί, ο κεντρικός τρούλος.
Zincirli mosque, the main dome.

Τέμενος Ζιντζιρλί, η πρόσοψη μετά το πέρας των εργασιών.
Zincirli mosque, view of the facade post-conservation works.

Ζιντζιρλί Τζαμί Σερρών

Το Ζιντζιρλί τζαμί των Σερρών είναι ένα από τα τρία οθωμανικά τεμένη της πόλης που σώθηκαν από την καταστροφική πυρκαγιά του 1913.

Είναι χαρακτηριστικό αρχιτεκτονικό δείγμα της Σχολής Σινάν, του δεύτερου μισού του 16ου αιώνα.

Οι παρεμβάσεις αναστήλωσης από τη 12η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων κατά την περίοδο 1995-2000 διατήρησαν την κτιριακή αυθεντικότητα του μνημείου.

Από το 2013 ενσωματώνεται στην πολιτιστική ζωή της πόλης.

Zincirli mosque of the city of Serres and its conservation interventions (1995–2000)

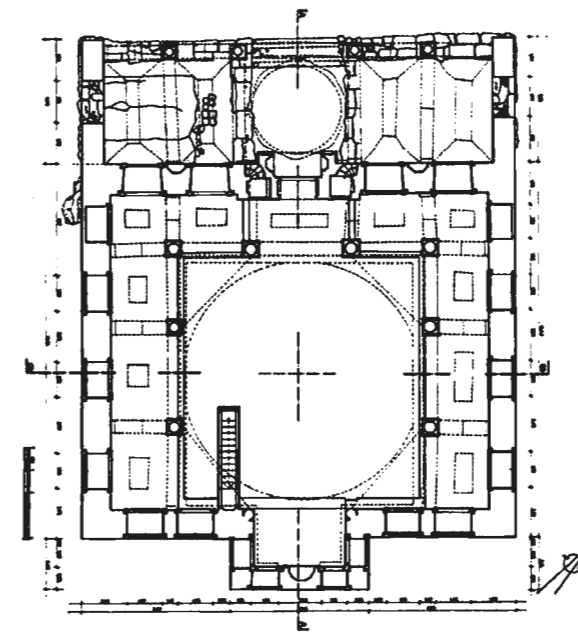
The so called Zincirli camii was founded either in the late 15th century / early 16th, according to the results of dendro-chronological research, or in the end of this century. In first case its founder was Selcuk Sultan as Prof Heath Lowry suggests. In second case its founder was probably Katibzade Zeyn ul-Abidin as Prof Machiel Kiel had suggested. It is one of the three ottoman mosques of the city of Serres saved by the disastrous fire in 1913 and the modernization who qualified its reconstruction. It was submitted in the ownership of the Ministry of Culture in 1968.

As far as it concerns its features, it is a large rectangular structure which it's cubical external form is lifted of its load by the number of windows and the arrangement of vaults that also support and at the same time are being dominated by the grand dome that covers the prayer hall. This sensation is more intense in the interior where the three out of the eight vaults supporting the dome are inlaid into the two-storied colonnade galleries and in addition stop in the Mecca axis in order for the rectangular niche of mihrab to take its place. This entrance is also inlaid into the vaulted monumental portico of facade.

The interventions of the 12th Ephorate of Byzantine Antiquities in 1995–2000 as described in this paper, were to maintain the authenticity of the monument, done by restoring only the destroyed parts and conservating the ones needed and eliminating further wears. For this reason the vaulted roof of the monument lead-clad.

This project was funded by both the State and the European Community (25–75%).

Argyris Bakirtzis, Lila V. Sambanopoulou

Ground Plan

Installation proposal